

Catasétum tabulare Lindl.

Naam

De naam *Catasétum* duidt op de draden, die van de zuil naar de lip lopen en hij wordt *tabulare* genoemd, omdat op de lip een langwerpige, tafelvormige callus (zwellende) zit. De hier afgebeelde plant is de variëteit *rhizophorum* Rchb.f. vanwege zijn wrattig callus. Een andere variëteit is *finettianum* (Cogn.) Mansf.; het callus is bij deze plant lineair en niet wrattig.

C. tabulare behoort tot de sectie *Saccatum* evenals *C. saccatum* Lindl, *C. blackii* Pabst, *C. caucanum* Schltr. en *C. laminatum* Lindl. De antennen zijn gekruist en kort. Hij werd voor het eerst beschreven in 1840 door Lindley.

Verspreidingsgebied

C. tabulare komt voor in Columbia in de provincies Antioquia, Medellín en Cauca. Noch Pabst en Dungs noch Garay en Dunsterville beschrijven hem in hun werken, zodat we kunnen veronderstellen, dat hij in Brazilië en Venezuela niet voorkomt.

Beschrijving

De knollen zijn fors, zoals bij de meeste *Catasetums*. Ze onderscheiden zich niet van die bij de andere soorten. Ze kunnen onderling en van jaar tot jaar verschillen in grootte en vorm, maar dat ligt dan aan de kweekwijze.

De bloemstengel verschijnt in juli aan de nog niet helemaal volgroeide knol, is ongeveer 30 cm lang en draagt de bloemen aan het bovenste derde deel. De dorsale sepaal (het achterste kelkblad) en de petalen (de kroonbladeren) staan rechtop en zijn bijna 5 cm groot. De laterale sepalen (zijkelkbladeren) zijn maar iets korter. De lip is 4,5 bij 2 cm groot, vlezig en draagt een tafelvormige callus van 3,5 bij 1 cm. Dat callus is erg wrattig. Bij de basis zit een niet zó grote zak (1 bij 1 cm). De gekruiste antennen zijn bij deze soort erg kort net zoals bij *C. saccatum*. Bij aanraking van die draden springen de stuifmeelklompjes (polliniën) weg. Raakt een insect de antennen aan dan komen de polliniën op z'n rug terecht en zo kan hij het stuifmeel naar een vrouwelijke bloem brengen.

Cultuur

Catasetums zijn erg prettige planten voor een amateur, zelfs voor een beginner. Ze bloeien vrij gemakkelijk en kunnen met een gewone verzorging toe.

Zoals alle *Catasetums* hoort *C. tabulare* in de warme kas thuis (min. nachttemperatuur 17 a 18°C). Hij kan vrijwel overal in zo'n kas in bloei gekregen worden, houdt van licht en een niet al te vochtige omgeving. Een hitte van 40°C vindt hij overdag niet eens zo bezwaarlijk.

Bij te veel vocht verrot het hart van de uitloper vrij snel.

Hier staat weer tegenover, dat ze in de rusttijd niet uitgesproken droog behoeven te staan. Eens in de week wat water vinden ze best lekker.

Verpotten gebeurt na de rusttijd, in januari en februari. Meer dan 2 knollen bij elkaar laten heeft geen enkele zin. Zodra er verscheidene bij elkaar zitten, gaan de achterste toch dood.

Oppotten doen we in een lekker doorlatend mengsel van varenwortels, veenmos en geknipt beukenblad.

Om goede stevige planten te krijgen moet u om de veertien dagen mesten met meststoffen, die ook spoorelementen bevatten.

Pas op voor spint (spuiten met pentac of iets dergelijks, 1 gr per l) en voor slakken (mesurool-korrels strooien).

februari 1980

Foto: Chr. Branger